

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 У 005235 19 Увп
Бања Лука, 30.9.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхиње Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби С. Д. из Д., коју заступа пуномоћник Р. Ј., адвокат из Д., улица К. број ... (у даљем тексту: тужитељица), против акта број 5071593662 од 3.10.2018. године, туженог Фонд ..., у предмету остваривања права на породичну пензију, одлучујући о захтјеву тужитељице, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 005234 18 У од 25.3.2019. године, у сједници вијећа одржаној 30.9.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом је у ставу 1. изреке, одбијена тужба изјављена против уводно означеног акта туженог, којим је одбијена жалба тужитељице изјављена на рјешење Филијала ... Д. број 071593662 од 5.7.2018. године. Наведеним првостепеним рјешењем је одбијен захтјев тужитељице за остваривање права на породичну пензију иза смрти супруга М. Д. који је преминуо дана 1.4.1993. године, уз образложење тог акта да тужитељица није на дан смрти супруга испуњавала услове за остваривање права на породичну пензију прописане чланом 71. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“ број 134/11, 82/13 и 103/15, у даљем тексту ЗПИО), јер је имала 33 године, 4 мјесеца и 6 дана живота. Ставом 2. изреке побијане пресуде је одбијен захтјев тужитељице за надокнаду трошкова спора.

Одбијање тужбе суд је образложио прихватањем разлога из образложења оспореног акта јер да тужитељица није тврдила а ни доказала у захтјеву за остваривање права на породичну пензију, жалби, а ни у тужби да је након смрти супруга поднијела захтјев за остваривање права на породичну пензију у корист кћерке Х. Д. која је у вријеме смрти оца М. Д. била малољетна.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица побија њену законитост због повреде закона. Наводи да је у вријеме смрти супруга испуњавала услове за породичну пензију и да је поднијела захтјев за остваривање права на породичну пензију у

корист кћерке, али да јој није позната одлука по том захтјеву, будући да је напустила Д. због ратних дејстава. Сматра да је правично да сада оствари право на породичну пензију, јер да је након погибије супруга остала самохрана мајка, а услове за личну пензију није успјела да оствари. Предложила је да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи, тако што ће се тужба уважити и оспорени акт поништити.

У одговору на захтјев тужени орган је истакао да је тужитељица поднијела захтјев за остваривање права на породичну пензију дана 8.7.2018. године, да није доставила доказ да је поднијела захтјев у име малољетне кћерке за остваривање права на породичну пензију, а да такав захтјев није пронађен у службеној евиденцији туженог. С обзиром да тужитељица не испуњава услове из одредаба члана 71. ЗПИО, јер да није била корисник породичне пензије, а у вријеме смрти супруга није имала 45 односно 50 година живота не испуњава услове за признавање права на породичну пензију. Предложио је да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Чињенице које нису спорне међу странкама у овом спору су: да је супруг тужитељице преминуо 1.4.1993. године у Д., да је тужитељица рођена 26.11.1959. године, да није била корисник породичне пензије те да је дана 3.7.2018. године поднијела захтјев за остваривање права на породичну пензију. Код тако утврђених чињеница првостепени орган туженог је правилном примјеном одредаба члана 71. ЗПИО одбио захтјев тужитељице уз образложење да не испуњава услове из тих одредаба. Тужени је оспореним актом одбио жалбу тужитељице прихватајући ваљаним разлоге побразложења првостепеног рјешења.

Тужитељица у захтјеву од 3.7.2018. године а ни у жалби против првостепеног рјешења није тврдила а ни доказала да је у име малољетне кћерке поднијела захтјев за остваривање права на породичну пензију. Она то није тврдила ни у тужби, а нити је на ту околност приложила доказе чиме нису испуњени услови из одредбе члана 19. став 1. ЗУС, да у тужби изнесе нове чињенице и предложи нове доказе које није могла без своје кривице изнијети односно предложити до завршетка управног поступка, што је правилно констатовао суд у побијаној пресуди.

С обзиром на наведено, тужитељица није у вријеме смрти супруга остваривала право на породичну пензију по основу обављања родитељске дужности, а није испуњавала услове који се односе на године живота. Она ни у захтјеву не истиче када и на који начин је поднијела захтјев за породичну пензију у име малољетне кћерке нити прилаже доказе који би упућивали на ту околност. Осим наведеног, она не указује да се интересовала о исходу рјешавања по евентуално поднесеном захтјеву за остваривање породичне пензије за малољетну кћерку, чиме се њени приговори истакнути у захтјеву и у

тужби указују неоснованим а побијана пресуда правилном и законитом јер је заснована на правилној примјени одредаба члана 71. ЗПИО.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужитељице одбија на основу члана 40. став 1. ЗУС јер нису остварени разлози из одредаба члана 10. ЗУС за поништење оспореног акта.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић